

hvorpaa han forstaar at undgaa dem. Een Ting er faktisk, og det er, at en stor Mængde Mennesker faa Kønssygdomme ad ganske uskyldig Vej, smittes indenfor deres Ægteskab eller faa Kønssygdomme i deres Erhverv, og der er dog ingen Grund til at stille disse Mennesker som en ren Paria-kaste, der kommer ind under Undtagelsesbestemmelser, som man ikke træffer overfor nogen som helst anden Sygdom. Der staar saaledes i § 8, at den, der overfor vedkommende Læge opgiver fejlagtigt Navn, Stilling og Bopæl, straffes efter Straffelovens § 155. Nu er det faktiske Forhold det, at en stor Mængde unge Mennesker, som paadrage sig en eller anden Kønssygdom, ville nødigst af alt have, at f. Eks. deres Forældre skulle faa det at vide. De kunne have en ganske ædel Grund til ikke at ønske det. Det kan ganske vist være af Frygt, men det kan ogsaa være, fordi vedkommende ikke vil gøre sine Forældre den Sorg. Det er meget almindeligt, at saadanne unge Mennesker henvende sig til Lægen under fejlt Navn og fejl Bopæl, for at han ikke eventuelt skal kunne henvende sig til deres Forældre eller andre. Det er et Forhold, som er overordentlig almindeligt, og jeg synes egentlig ikke, at der derved sker nogen stor Skade. Hvis nu vedkommende skal straffes af den Grund, maaske med en ret streng Bødestraf, vil sikkert en stor Del af disse unge Mennesker af Frygt overhovedet undlade at gaa til Læge.

Ganske ligesaa gaar det, naar Lægen skal give Patienten Paalæg om til bestemt Tid at fremstille sig for ham eller give Patienten, der gaar fra ham, et skriftligt Paalæg om en hel Masse Regler og gøre ham opmærksom paa Sygdommens Smitteevne og de retslige Følger af, at nogen smittes eller udsættes for Smitte, samt særlig advare vedkommende mod at indtræde i Ægteskab osv., osv. Naar Lægen skal give et saadant Paabud og kan faa en Bøde af indtil 200 Kr. for ikke at give det, er det ikke saa underligt, at adskillige Læger sige: det ville vi slet ikke have noget med at gøre; da vi nu ikke blandt vore Klienter have mange Patienter med Kønssygdomme, ville vi ganske simpelt vælge den Udvej at slaa Plakater op i vort Venteværelse om, at vi overhovedet ikke behandle Patienter for Kønssygdomme. Jeg synes ikke, det kan være Tvivl underkastet, at alle disse Bestemmelser ville bidrage til at skræmme Patienterne bort fra Lægen. De ville ikke bidrage til, at Patienterne gaa til Lægen

med samme Tillid som nu. Det kan ikke hjælpe, den højtærede Justitsminister siger: Ja, der sker ikke andet, end at de blive anmeldte til Stadslægen. Thi hvis der ikke sker andet, er det hele selvfølgelig ganske unyttigt. Meningen maa selvfølgelig være, at Stadslægen skal træffe Foranstaltning til, at vedkommende Patienter komme under Behandling, og at de, hvis det ikke sker, ved Politiets Hjælp komme under Behandling. Ellers ere Bestemmelserne ganske hen i Vejret.

Disse Bestemmelser har Lægstanden ikke ønsket. I denne Anledning fremsætter den ærede Ordfører nogle Oplysninger. Den ærede Ordførers Bemærkninger skal jeg i øvrigt ikke komme meget ind paa. De vare jo ret taagede og ubestemte. Det ærede Medlem talte om Støtte fra alle gode Kræfter i Folket, om at løfte denne Sag i Flæk osv. Det er jo den Slags almindelige Fraser — om jeg saa maa sige —, som man hører saa tit. Det er ikke saadanne Bemærkninger, som kunne bidrage til, at der kommer en Diskussion i Gang, som gør denne Sag forstaaelig for det høje Tings Medlemmer. Men det ærede Medlem fremsatte dog nogle Oplysninger, som vare, om jeg saa maa sige, af mere faktisk Art. Han sagde, at det var ikke Lægerne, der egentlig vare imod dette, og den Deputation, der havde været hos Udvalget, var i alt Fald ikke noget fuldgyldigt Udtryk for Lægerne. Der var en Forening, som hedder Dermatologisk Forening, det var en Forening af de Læger, der særlig beskæftige sig med Hud- og Kønssygdomme, og de havde ikke ladet høre fra sig. „Tværtimod“, sagde det ærede Medlem. Jeg ved nu ikke, hvad det ærede Medlem mener med dette „tværtimod“; men det ærede Medlem mente altsaa, at det havde været det eneste rigtige, at denne Forening havde taget Standpunkt i denne Sag. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at Dermatologisk Forening er en rent videnskabelig Gruppe. Indenfor den almindelige danske Lægeforening findes der mange saadanne smaa videnskabelige Grupper; de Læger, der f. Eks. beskæftige sig med Øjensygdomme, forene sig i en lille snævrere Forening, men jeg tror ikke, at nogen af disse Foreninger nogen Sinde har optraadt offentligt, udadtil, dertil have de det, som hedder den almindelige danske Lægeforening og den almindelige Lægeforening for København og Omegn, og saa have de endelig den mere videnskabelige Forening, Medicinsk Selskab i København. Nu er Forholdet